

Tal dia farà un any

Liquidació de primavera

MES DE MAIG

1 Hem tingut un maig estrany, desdibuixat, dubitatiu, amb clares oscil·lacions ambientals i polítiques. Hem passat del fred a la calor, amb singular inconsciència. Hem passat de l'obertura al tancament i del tancament a l'obertura amb facilitats insospitades. Hem fet una pila d'immersions a dintre el mar de la democràcia. Però el problema ha estat el búnker. El búnker és una forma poètica de dir immobilisme, reacció, dreta-dreta, etc., etc. El búnker, de moment, té molta corda i els partidaris de l'evolució política passen les mateixes penes que van passar, al seu temps, els evolucionistes de Darwin. Els darwinistes deien que l'home vé del mico. Els evolucionistes afirmen que el demòcrata vé de l'home de les cavernes. Però els del búnker no n'estan de raons. Per això la gent fa viatges a Perpinyà: per veure de prop la democràcia.

2 I parlant de Perpinyà, sembla que, cada vegada tenim més democràcia visual, més participació, més llibertat orgànica. La gent que visita sovint els cinemes de Barcelona, comença a explicar vertaderes meravelles de composició gràfica. Es torna a parlar de cinema, de teatre, d'espectacle musical. De fet, la qüestió dels temes, de moment, no presenta gaire varietat. En canvi, les vistes, han evolucionat cap a formes parlamentàries. I és que si hem d'entrar alguna vegada al Mercat Comú, hem de ser-hi a les verdes i a les madures. De moment, hi serem a les verdes. Déu n'hi do.

3 El cas del Mayagüez ha tingut molta anomenada. El Mayagüez era un vaixell que feia turisme pels volts de Cambodja i, els cambodjans, en un moment d'eufòria patriòtica, se'l van quedar. Però el president Ford va treure el geni i els marines, i tot va acabar a garrotades. Pel demés, la política internacional passa un moment de calma. Els diplomàtics russos i els americans, tenen feina a plantejar les vacances. El telèfon roig funciona per fer consultes breus i peremptòries.

—On anireu a passar les vacances? —pregunta Ford a Breznev.

—Us faria res deixar-me la tenda de campanya? —insinúa Breznev a Ford, com aquell que no vol donar-hi importància.

I, així, els camps d'Estat, maten les hores de la tarda. I, encara que no estan mai d'acord, l'altre dia varen coincidir en una qüestió fonamental: que no

hi ha manera de comprendre que carat li passa al Barça.

4 A «El Correo Catalán», el «Correu», dit familiarment, la Maria Aurèlia Capmany ha tret una secció que es diu, també «Tal dia farà un any». Coincidències, naturalment. El «Correu» és un diari massa important com per pensar que ens espia les coses del «Ronsana». I, encara que avui dia es parla molt de l'espionatge industrial, hem de creure que, en aquesta ocasió, no podem pas avisar al jutjat de guardia. De moment, només ens queda fer la remarca que, a vegades, la gent de poble pot tenir les idees abans que la gent de la capital. I que, mira, més val així que a l'inrevés. Nosaltres pensem, de tota manera, que si el «Correu» ens ha copiat una capçalera, nosaltres n'hi podem copiar una altra. Per exemple podríem posar al «RONSANA» el nom de «El Correo Catalán de Santa Eulalia de Ronsana». I, apa, tal dia faria un any.

5 Ara estem d'etapa associativa. Els promotors d'associacions van a la cacera del soci amb singular dedicació. Abans hi havia promotors d'urbanitzacions, d'empreses, de productes. Ara hi ha promotors d'associacions. Són gent que coneixen el marketing polític, els estudis de mercat associatiu, la política d'inversions programàtiques. De moment, pel que sembla, el mercat associatiu està fred. La gent està deprimida, absent. Falta una mica d'imaginació dels promotors, algun spot publicitari. I «slogans» per la televisió. Això seria definitiu.

- La vida de color naranja con la Asociación Tal
- Asociación Cual, tiene la chispa de la vida
- Unete a la gente de PEPSI SILENCIOSA
- UNION DEMOCRATICA ORGANICA le fidecaya su futuro
- CDRA (Centro democrático reformista autorizado): somos automaticos.

I per «slogan» final, un gran cartell que digui:

- Cada dia una asociación. Dos mejor que una.

6 Diu que pel maig cada dia un raig Be, potser sí. Aquest any ha estat dia sí, dia no. Ha fet un ploure entrebancat, discontinu. Però ha fet el raig que li demanava la tradició. La qual cosa ha asserenat els esperits i ha fet pensar a més d'un que potser el món no està tan perdut com deien i que podem esperar que els bons costums persistiran. Com per exemple, la migdiada.

LIBRERIA
ENCUADERNACION
A.Clavé,36 · Telef 870.04.32
Granollers

CARBÓ